

[Tove Jørgensen]

gerne og det personale osv., der skal beskæftige sig med dem, der skal visiteres, får mulighed for at undersøge, hvilke tilbud de kan give den, der visiteres. Heller ikke i forbindelse med institutionerne, hverken på amts- eller landsbasis, er der den samme indflydelse som den, der i dag findes i de lokale og i de centrale vejledende råd eller i de forskellige handicapnævner.

Beklageligt er det, at hadet til personalet og den aktivitet, det har stået for omkring de handicappedes problemer, har ført til, at man helt vil adskille brugere og personale. Netop i de organer, hvor brugere og personale, ledelse og politikere har været samlet, har det jo vist sig at fungere godt, ja, måske for godt efter ministerens mening. Ministeren er jo ikke nogen ynder af for stor aktivitet, det er ikke noget, ministeren bifalder. Det fik vi alle i hvert fald indtryk af under høringen om de åndssvages forhold i Folketeatret i januar, hvor vi ikke så ret meget til ministeren.

Det vil sige, at brugerne ikke får indflydelse på det administrative apparat, og de får heller ikke det nære forhold til personale og administration, som burde være naturligt.

DKP må konkludere, at hvis ikke den lange række ændringsforslag, som vi har stillet, bliver taget til følge, mener vi, at der ikke er skabt det tilstrækkelige sikkerhedsnet under de handicappede, hverken med hensyn til behandling, undervisning, beskæftigelse eller økonomi, det vil sige med hensyn til de handicappedes levevilkår som helhed. Der vil ikke være tilstrækkelig sikkerhed for, at der er tale om normalisering og integration i forhold til den risiko, der ligger for yderligere isolation, for man skal jo ikke glemme, at lige meget hvor integreret man er, så kan man godt være særdeles isoleret. Der er heller ikke skabt sikkerhed for udbygningen, udviklingen og forskningen.

Vi kan derfor ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse. Medmindre de ændringsforslag, vi har stillet, dels alene, dels sammen med SF og centrum-demokraterne, bliver vedtaget, mener vi ikke, at vi kan tage ansvaret for denne lov.

Formanden:

Vi går derefter over til anden omgang, og jeg beder alle ordførere, der ønsker at udtale

sig, om at melde sig af hensyn til indvarsling til afstemning.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget, men bare kommentere en enkelt af de ting, ministeren nævnte i sin svarrunde.

Ministeren sagde, at vi, der havde kritiseret den økonomiske side af dette lovforslag, ikke havde fremlagt nogen alternative løsninger på finansieringsordningerne. Når vi ikke har det, så er det bl. a., fordi vi i de enkelte folketingsgrupper ikke råder over et administrativt apparat, der er i stand til at udregne finansieringsordninger så grundigt som i de ministerielle kontorer. Det er den ene grund.

Den anden grund er rigtignok også, at det eneste, vi har fået at vide hele tiden, er, at dette er neutralt. Vi har ikke fået noget at vide om, hvordan bloktilskuddene vil blive fordelt mellem de forskellige amter, fordi vi har fået at vide, at der sidder et udvalg i indenrigsministeriet og arbejder med disse problemer, og at det skal de nok finde ud af. Og det er jo lidt svært at fremlægge alternative finansieringsløsninger, når man ikke har den finansieringsplan foran sig, som man skulle lave alternativer til.

Jeg vil tro, at socialministeren husker, dengang vi begge i sin tid var almindelige medlemmer af folketingets socialudvalg, hvor vi diskuterede finansieringsreglerne i forbindelse med bistandsloven. Da var der enighed om, at hele det sociale område er et så fantastisk ømfindeligt område, og at der ikke i Danmark er fundet tilstrækkelig fintvejende vægte, der kan angive, efter hvilke retningslinjer bloktilskuddene skal uddeles, når det drejer sig om det sociale område. Derfor valgte man i forbindelse med bistandslovens gennemførelse at bevare en refusionsordning. Så kan man diskutere den, men det skal jeg nok lade være med, det har jeg gjort ved tidligere lejligheder. Men man valgte altså at bevare en refusionsordning.

De lovforslag, vi står med i dag, vil blive finansieret på den måde, at det, der hører direkte ind under bistandsloven, selvfølgelig vil få den samme refusionsordning, som bistandsloven generelt foreskriver. Derudover vil det komme til at hvile på bloktilskudsordninger, men vi ved ikke, efter hvilke kriterier, efter hvilke vægte pengene vil blive uddelt,